

فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی
سال بیست و دوم، شماره ۶۹، بهار ۱۳۹۳، صفحات ۴۸-۲۵

اعتبار نظریه‌های ساختار کارا و قدرت بازار در صنعت داروسازی ایران

احمد صدراei جواهری

استادیار اقتصاد دانشگاه شیراز (نویسنده مسئول)
sadraei@shirazu.ac.ir

مصطفویه هادیزادگان

دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه شیراز
m_hadizadeh@yahoo.com

در این مطالعه ماهیت سودآوری در صنعت داروسازی ایران طی دوره زمانی (۱۳۸۰-۱۳۸۶) بر اساس رویکردهای ساختار کارا و قدرت بازاری مورد مطالعه قرار گرفته است. نظریه ساختار کارا افزایش سودآوری صنعت را ناشی از افزایش کارایی می‌داند. در این مقاله با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها انواع شاخص‌های کارایی برای بنگاه‌های موجود در صنعت داروسازی ایران محاسبه شده است. با توجه به نظریه قدرت بازار برخی شاخص‌های تمرکز صنعت نیز مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج این مطالعه حاکی از اثر مثبت و معنادار شاخص‌های تمرکز صنعت بر سودآوری صنعت داروسازی ایران می‌باشد، بنابراین نظریه قدرت بازار در صنعت داروسازی ایران مورد تأیید قرار می‌گیرد.

طبقه‌بندی JEL: D22, L16, L65

واژه‌های کلیدی: ساختار صنعتی، رفتار بنگاه‌ها، صنعت داروسازی.

۱. مقدمه

واژه اقتصاد صنعتی برای نخستین بار توسط اندرُوز در سال ۱۹۵۱ مطرح شد. هدف اصلی اقتصاد صنعتی توصیف وضعیتی بین شرایط بازارهای رقابتی و انحصاری است. گرچه در اقتصاد خرد بیشتر توجه بر رقابت قیمتی می‌باشد، اما اقتصاد صنعتی عمدتاً به رقابت به عنوان فعالیت‌هایی جدا از جنگ قیمت‌ها مانند تحقیقات تولید محصولات جدید (R&D) و تبلیغات می‌نگردد (خدادادکاشی، ۱۳۸۹). سودآوری یکی از مهم‌ترین جنبه‌ها و ابعاد عملکردی صنعت می‌باشد.

مطالعات بسیاری ارتباط مثبت سودآوری و شاخص تمکز را در صنایع مختلف تأیید نموده‌اند، اما در مورد دلیل سودآوری صنایع دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. کارایی و قدرت بازار مهم‌ترین شاخص‌های بررسی وضعیت سودآوری^۱ صنایع می‌باشند. چگونگی ارتباط شاخص‌های کارایی و قدرت بازار با سودآوری نظریه‌های مختلفی را شکل داده است. ماهیت سودآوری صنایع را می‌توان از طریق دو نظریه ساختار کارا^۲ و قدرت بازار^۳ بررسی نمود. در نظریه ساختار کارا بر اساس کارایی ایکس^۴ بنگاه‌ها به دلیل مدیریت کارا و بهره‌مندی از تکنولوژی مناسب به سهم بازاری قابل توجه خواهند رسید، بنابراین افزایش سودآوری به دلیل افزایش کارایی در مدیریت بنگاه‌ها و رشد تکنولوژی است. کارایی مقیاس^۵ رویکرد دیگری از نظریه ساختار کار است. بر اساس کارایی مقیاس تفاوت سودآوری بنگاه‌ها در مدیریت و تکنولوژی نیست، بلکه تفاوت در این است که برخی بنگاه‌ها در مقیاس بهینه عمل می‌کنند. در بررسی نظریه قدرت بازار بنگاه‌ها به دلیل افزایش سهم بازار و تنوع تولید محصول می‌توانند از سود غیرنرمال برخوردار شوند، همچنین با بررسی رویکرد ساختار-رفار-عملکرد (SCP)^۶ که از جمله رویکردهای مطرح در اقتصاد صنعتی است به دلیل ویژگی‌های ساختاری این امکان فراهم می‌گردد که بنگاه‌ها از سود بیش از هزینه فرصت نهاده‌های تولید بهره‌مند گردند. بر اساس این رویکرد انتظار می‌رود بنگاه‌هایی که در صنایع متصرف‌فعالیت می‌کنند به طور متوسط نسبت به بنگاه‌هایی که در صنایع کمتر متصرف‌فعالیت می‌کنند از نرخ سودآوری بالاتری بهره‌مند باشند. در واقع، این رویکرد اهمیت بسیاری برای ویژگی‌های ساختاری قائل است.

-
1. Profitability
 2. Structure Conduct Performance Approach
 3. Market Power Theory
 4. X-Efficiency
 5. Scale Efficiency
 6. Structure Conduct Performance Approach

تجزیه و تحلیل کارایی معیاری مناسب برای ارزیابی و بررسی عملکرد بنگاه‌های موجود در صنعت بهشمار می‌رود. کارایی به استفاده کارا از منابع در فرایند تولید مربوط می‌شود و بهبود مستمر در کارایی شرط لازم برای ارتقای قدرت رقابت‌پذیری است. یکی از مهم‌ترین اقدامات در ارزیابی ساختار کارای واحدهای اقتصادی انتخاب صحیح مدل و تعیین صحیح نهاده‌ها و ستاده‌های آن می‌باشد (منسی و روآری، ۲۰۱۰).

تمرکز بازار یا چگونگی توزیع بازار بین بنگاه‌های یک صنعت مختلف دلالت بر آن دارد که چه میزان از کل تولیدات بازار یک محصول معین در اختیار تعداد محدودی از بنگاه‌های بزرگ است. تمرکز یکی از جنبه‌ها و ابعاد ساختار بازار می‌باشد و شاید مهم‌ترین متغیر ساختاری است. یکی از روش‌های علمی برای اندازه‌گیری قدرت بازار بر مفهوم تمرکز بازار استوار است و در اصطلاح به شاخص تمرکز معروف است (داویز، ۱۹۸۰).

در راستای تحقق بخشیدن به اهداف سند چشم‌انداز ایران در افق ۱۴۰۴ در زمینه‌های رشد مستمر و پرشرتاب اقتصادی، دست یافتن به جایگاه نخست اقتصادی، علمی و فناوری در منطقه و تعامل سازنده و مؤثر با جهان یکی از اقدامات ضروری این است که بیش از پیش به ارتقای کارایی و سودآوری در صنایع مختلف از طریق شناخت عوامل مؤثر بر آنها توجه نماییم، همچنین با توجه به اهمیت صنعت داروسازی در سطح دنیا که به تدریج رتبه نخست را بین صنایع مختلف جهان به دست می‌آورد و جایگزین صنعت تسليحاتی خواهد شد مطالعه و بررسی عوامل اثرگذار بر سودآوری این صنعت در جهت سرعت بخشیدن به رشد اقتصادی امری ضروری و قابل توجه است.

بنابراین برای شناخت ماهیت سودآوری در صنعت داروسازی ایران لازم است بررسی شود که آیا سودآوری این صنعت به دلیل بهبود کارایی است یا اینکه به دلیل اعمال قدرت بازاری است؟ اگر افزایش کارایی باعث افزایش سودآوری صنعت داروسازی شده است این پدیده منجر به افزایش رشد اقتصادی و بهبود رفاه اجتماعی خواهد شد، اما اگر سودآوری در صنعت داروسازی به دلیل اعمال قدرت بازار باشد موجب کاهش رفاه اجتماعی و رفاه مصرف کنندگان خواهد شد. دو فرضیه مورد بررسی در این مقاله عبارتند از:

- نظریه ساختار کارا در صنعت داروسازی ایران اعتبار دارد.

- نظریه قدرت بازار در صنعت داروسازی ایران اعتبار دارد.

نتایج این مقاله می‌تواند توصیه سیاستی جهت حمایت از مصرف کنندگان و رشد بنگاه‌ها در صنعت داروسازی ارائه نماید، همچنین بنگاه‌ها با انگیزه افزایش سودآوری به تولید بیشتر اقدام نمایند. در این مقاله از روش تحقیق کتابخانه‌ای استفاده شده و مطالب موردنظر از کتب و مقالات به چاپ رسیده در مجلات معتبر علمی - پژوهشی گردآوری شده است. به جهت گردآوری داده‌های تحقیق از

اطلاعات مراکز آمار رسمی بنگاه‌های داروسازی حاضر در بورس اوراق بهادار استفاده شده است. بخش نخست مقاله به مطالعات انجام شده در ایران و خارج از ایران اختصاص دارد. در بخش دوم، مبانی نظری و معرفی تحلیل پوششی داده‌ها ارائه می‌شود. بخش سوم ساختار الگو، معرفی متغیرها و توضیح متغیرهای آماری معرفی می‌گردد. بخش چهارم به برآورد الگو آزمون‌ها و ارائه نتایج اختصاص دارد. در نهایت، مقاله با ارائه نتیجه‌گیری و پیشنهادات خاتمه می‌یابد. به منظور محاسبه انواع شاخص‌های کارایی از روش تحلیل پوششی داده‌ها قدرت بازاری نیز با توجه به شاخص‌های تمرکز بازار بررسی خواهد شد. پس از آزمون‌های تشخیص با استفاده از روش تخمین مناسب ماهیت سودآوری به عنوان متغیر وابسته در صنعت داروسازی برآورد می‌گردد.

۲. مطالعات انجام شده در داخل کشور و خارج از کشور

در این بخش به بررسی مطالعات انجام شده در زمینه‌های کارایی، قدرت بازار و نحوه اثر آن بر سودآوری و دیگر متغیرهای اقتصادی مرور خواهیم کرد. هدف از این بخش معرفی روش‌ها و راهکارهای ارائه‌شده توسط محققان و آشنایی بیشتر با ادبیات موضوع می‌باشد.

در سال‌های اخیر به دلیل تأکید برنامه‌های اقتصادی بر افزایش کارایی، تمرکز و رقابت بازار گرایش به انجام مطالعات با پایه‌های خرد تا حدی افزایش یافته است. بررسی در بازارهای ایران و بحث پیرامون آن برای نخستین بار در سال ۱۳۷۴ توسط خدادکاشی صورت گرفته است. در مورد ارتباط بین عناصر بازار و عملکرد برویزه رابطه تمرکز صنعتی و سودآوری و ماهیت سودآوری در صنایع ایران مطالعات اندکی صورت گرفته است.

خدادکاشی (۱۳۷۷) در مقاله‌ای تحت عنوان "انحصار، رقابت و تمرکز در بازارهای صنعتی ایران (۱۳۷۳-۱۳۶۷)" رقابت و انحصار در بازارهای صنعتی ایران را از مجرای شاخص‌های تمرکز مورد بررسی قرار داده است. نتایج دلالت بر آن داشت که بازارهای صنعتی ایران به شدت متمرکزند و سهم بالایی از ارزش افروده ایجاد شده در بخش صنعت متعلق به بازارهای انحصاری است که سودآوری بالایی دارند و تعداد محدودی از کارخانه‌های صنعتی ایران بر درصد قابل توجهی از بازارهای صنعتی مسلط می‌باشند. محاسبه شاخص تمرکز بر حسب معیارهای مختلف دلالت بر آن داشت که بخش صنعت ایران به ویژه در صنایع متمرکز بنگاه‌های بزرگ به کاربرد فناوری سرمایه‌بر گرایش داشتند. هادیان و عظیمی‌حسینی (۱۳۸۱) در مقاله‌ای تحت عنوان "محاسبه کارایی فنی، تخصصی و اقتصادی بانک‌ها در اقتصاد ایران" از روش تحلیل پوششی داده‌ها استفاده نموده‌اند. در مطالعه آنها وضعیت کارایی ۱۰ بانک کشور برای دوره زمانی (۱۳۷۶-۱۳۷۸) مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج

به دست آمده نشان می‌دهد در سال‌های مذکور با فرض وجود بازدهی متغیر نسبت به مقیاس به بانک ملی، کشاورزی و صنعت و معدن از لحاظ فنی، تخصصی و اقتصادی کارا بوده و بانک توسعه صادرات تنها از لحاظ فنی کارا بوده‌اند. طی دوره مورد مطالعه میانگین کارایی فنی $84/2$ درصد کارایی اقتصادی $74/3$ درصد بوده است. به عبارت دیگر، میانگین ناکارایی فنی، تخصصی و اقتصادی به ترتیب $15/8$ و $13/5$ و $25/7$ درصد است. نتایج نشان می‌دهد طی سال‌های مذکور میزان کارایی بانک‌های تخصصی نسبت به بانک‌های تجاری بالاتر بوده است.

نامداری و همکاران (1389) به ارزیابی کارایی در بانک‌های دولتی ایران با استفاده از روش DEA پرداخته‌اند. بر این اساس، با استفاده از روش DEA به بررسی کارایی 10 بانک دولتی در ایران با رویکرد به منابع انسانی پرداخته شده است. هزینه‌های پرسنلی و سپرده سرانه به ازای هر کارمند به عنوان ستاده سیستم در دوره زمانی ($1382-1386$) در نظر گرفته شده است. نتایج نشان می‌دهد که بانک‌های دولتی ایران در محدوده بازدهی فزاینده به مقیاس قرار دارند. به عبارت دیگر، وجود مقادیر متناهی از واحدهایی با بازدهی فزاینده به مقیاس نشان‌دهنده آن است که این واحدها توجیه اقتصادی برای گسترش فعالیت‌های خود دارند. از آنجا که در این تحقیق بانک‌های مورد بررسی دارای بازدهی فزاینده به مقیاس بوده این امر نشان از اثرگذاری مقیاس و اندازه بانک بر میزان کارایی مقیاس و کارایی دارد.

تقی‌زاده و پورربی (1389) در مقاله‌ای تحت عنوان "ارزیابی کارایی شرکت‌های تولیدکننده سیمان در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها" به بررسی کارایی شرکت‌های تولیدکننده سیمان پذیرفته در بورس اوراق بهادار تهران پرداخته‌اند. نمونه مورد بررسی شامل 23 شرکت در دوره زمانی ($1381-1387$) می‌باشد. ورودی‌ها شامل نیروی انسانی، مواد اولیه، ماشین‌آلات و تجهیزات و انرژی و خروجی‌ها نیز شامل فروش خالص، افزایش (کاهش) در موجودی کالای ساخته شده، افزایش (کاهش) در موجودی کالای در جریان ساخت و سود حاصل از سرمایه‌گذاری می‌باشند. یافته‌های حاصل نشان می‌دهند میانگین کارایی تحت فرض بازده متغیر به مقیاس $90/8$ درصد محاسبه شده است. به عبارت دیگر، با امکانات فعلی و بدون هیچ توسعه‌ای در ظرفیت صنعت سیمان می‌توان کشور را در حالت اول $5/4$ درصد و در حالت دوم $9/2$ درصد افزایش داد.

فلاحی و فشاری (1389) در مقاله‌ای تحت عنوان "بررسی ارتباط متقابل بین تبلیغات، درجه تمرکز و سودآوری در صنایع ایران (رهیافت معادلات رگرسیون به ظاهر نامرتب)" با هدف بررسی ارتباط متقابل بین متغیرهای ساختار رفتار و عملکرد بازار یا الگوی SCP پرداخته‌اند. نمونه مورد بررسی شامل 141 کد چهار رقمی بخش صنعت ایران طی سال‌های ($1379-1386$) می‌باشد. سیستم معادلات

الگو با استفاده از روش تخمین معادلات رگرسیون به ظاهر نامرتب در داده‌های تابلویی^۱ تخمین زده شده است. نتایج حاصل دلالت بر این دارد که متغیر شدت تبلیغات تأثیر مثبت و معناداری بر تمرکز صنایع داشته و سودآوری صنایع نیز تأثیر مثبت و معناداری بر شدت تبلیغات داشته است، همچنین یافته‌ها نشان می‌دهند بین متغیرهای شدت تبلیغات، هزینه‌های تحقیق و توسعه، درجه تمرکز بازار، نرخ رشد فروش صنایع، نسبت سرمایه‌گذاری به فروش و سودآوری صنایع رابطه مستقیم برقرار است.

میشل اسمیرلک (۱۹۸۵) به مطالعه شواهدی از ارتباط بین تمرکز و سودآوری در بانکداری پرداخته است. در اینجا مدل مورد استفاده بر اساس ویز^۲ می‌باشد که تمرکز و سهم بازار در زمان یکسان محاسبه می‌شود. داده‌ها برای سال‌های ۱۹۷۳ و ۱۹۷۸ برای ۲۷۰۰ واحد بانک که در ۷ ایالت تحت قلمرو قدرت بانک شهر کانزاس^۳ استفاده شده است. نتایج حاصل از تخمین مدل حاکی از آن است که تمرکز تأثیری بر نرخ سود بانک ندارد و سهم بازار حتی پس از کنترل تمرکز به طور مثبت و معناداری وابسته به سودآوری بوده است. این نتایج از مفهوم تمرکز که در نتایج بازارهای بانکداری در سودهای حاصل از انحصاری به دست می‌آید حمایت نمی‌کند، بلکه ادعا می‌کند که هر اثری بر تمرکز در مطالعات گذشته نادرست است و ممکن است بدلیل همبستگی بین سودآوری و سهم بازار بوده است.

کلارک و همکاران (۱۹۸۴) به مطالعه ارتباط سودآوری-تمرکز: قدرت بازار یا کارایی؟ پرداخته است. داده‌های مورد استفاده در این مقاله طی سال‌های ۱۹۷۷-۱۹۷۱ می‌باشد. برای سال ۱۹۷۱ نمونه ۱۴۷ موردنی و برای سال ۱۹۷۷ نمونه ۱۵۵ موردنی برای بخش صنعت در سطح کدهای^۴ ۳ رقمی در نظر گرفته شده است. میانگین حاشیه سود برای بنگاه‌های بزرگ و بنگاه‌های کوچک در داخل آن صنایع محاسبه شده و از آزمون t استاندارد برای اختلاف بین میانگین‌ها به کار برده شده است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل نشان می‌دهد که در ۲۹ موارد رابطه بسیار مثبت معنادار برای ۱۹ موارد رابطه بسیار منفی معنادار و برای موارد دیگر هیچ ارتباطی نشان داده نشده است.

فان و همکاران (۲۰۰۷) در مقاله‌ای تحت عنوان "ساختار بازار و کارایی بنگاه‌های ییمه اروپایی با یک تحلیل مرزی تصادفی" به تخمین تابع هرینه و کارایی ییمه‌های ۱۴ کشور اروپایی پرداخته‌اند. برای این منظور، مرزهای جداگانه تولید را برای بنگاه‌های ییمه زندگی، غیرزنندگی و مختلط در نظر گرفته‌اند. در این مقاله از روش حداقل راستنمایی برای تخمین پارامترهای الگو و همچنین آثار ناکارایی استفاده نموده‌اند. آنها آثار ناهمسانی بنگاه‌ها را بر تخمین مقیاس اقتصادی و همچنین اندازه بنگاه و

1. Panel Data and Seemingly Unrelated Regression Approach

2. Weiss

3. Kansas City

ساختار بازار را روی کارایی اقتصادی محاسبه کرده‌اند. مطالعه آنها نشان می‌دهد که در دوره مورد مطالعه (۲۰۰۱-۱۹۹۵) بیشتر بیمه‌های اروپا در مرحله هزینه‌های کاهشی عمل می‌کنند (بازدۀ افزایشی نسبت به مقیاس) و همچنین اندازه بنگاه و سهم بازار داخلی عامل تعیین کننده معناداری بر کارایی اقتصادی است. بنگاه‌های بزرگتر و آنها بیشتری از بازار را در اختیار دارند ناکارایی هزینه بیشتری را متحمل می‌شوند.

هاشیمو و هاندا (۲۰۰۸) در مقاله‌ای تحت عنوان "اندازه‌گیری تغییر R&D روی کارایی صنعت داروسازی ژاپن" با استفاده از داده‌های شرکت‌های موجود در صنعت دارویی ژاپن به بررسی کارایی با توجه به اثر R&D پرداخته‌اند. هر یک از شرکت‌ها با استفاده از یک ورودی و سه خروجی در دوره زمانی (۱۹۹۲-۱۹۸۳) مورد بررسی قرار گرفته‌اند. در این مقاله از روش تجزیه و تحلیل پوششی داده‌ها استفاده شده و تغییرات کارایی با توجه به اثر R&D با شاخص مالم کوئست اندازه‌گیری شده است. نتایج حاصل از تخمین در هر شرکت نشان می‌دهد با توجه به تغییرات R&D کارایی در صنعت دارویی ژاپن در سراسر دوره مورد بررسی بدتر شده است.

تاور و همکاران (۲۰۱۱) در مقاله‌ای تحت عنوان "اندازه بنگاه و کارایی در صنعت برق کشور بزرگ" به بررسی مفهوم اندازه بنگاه بر بهبود کارایی در توزیع برق با استفاده از تحلیل مرزی تصادفی از طریق توابع فاصله‌ای می‌پردازن. جامعه آماری مورد مطالعه شامل ۱۷ بنگاه بوده و طی سال‌های (۲۰۰۵-۱۹۹۸) مورد بررسی قرار گرفته‌اند. در این مقاله کارایی به کارایی فنی، کارایی مقیاس و تغییرات کارایی فنی تقسیم می‌شود. نتایج بررسی نشان می‌دهد که اندازه بنگاه برای کارایی صنعت اهمیت دارد و زمان تصمیم‌گیری می‌بایست به اثر آن بر ساختار بازار در صنعت توزیع برق توجه شود.

الینگ و لونن (۲۰۱۰) در مقاله‌ای به کارایی صنعت بیمه بین‌المللی پرداخته‌اند. هدف این مقاله اندازه‌گیری مرز کارایی با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها در صنعت بیمه بین‌المللی می‌باشد. مقایسه کارایی به صورت گستردۀ ای از ۶۴۶۲ بنگاه بیمه از ۳۶ کشور جهان با روش‌ها، فرم‌سازمانی و اندازه‌های مختلف انجام شده است. تکنولوژی و هزینه‌های ثابت رشد کارایی در بازارهای بیمه بین‌المللی در سال‌های (۲۰۰۶-۲۰۰۲) محاسبه شده است. یافته‌ها تفاوت بسیاری در سراسر کشورها را نشان می‌دهد. در کشورهای دانمارک و ژاپن به طور متوسط بالاترین کارایی وجود دارد، در حالی که فیلیپین کمترین کارایی را دارد.

مطالعه تحقیق‌های انجام شده در سال‌های اخیر در داخل کشور و خارج آن نشان می‌دهد که بررسی ماهیت سودآوری و ارتباط آن با دیگر متغیرها از اهمیت بسیاری در صنایع مختلف برخوردار است. آنچه موجب تفاوت این مقاله با دیگر تحقیق‌ها شده است مقایسه شاخص‌های مربوط به دو نظریه ساختار

کارا و نظریه قدرت بازار می‌باشد. با توجه به مطالعات پیشین در ایران نیز ماهیت سودآوری و ارزیابی انواع کارایی و شاخص‌های تمرکز صنعت داروسازی مورد مطالعه قرار نگرفته است.

۳. مبانی نظری

ماهیت سودآوری در صنایع یا بنگاه‌های مختلف موجود در یک صنعت از طریق دو نظریه ساختار کارا و قدرت بازاری بررسی می‌شود. نظریه ساختار کارا با توجه به کارایی ایکس و کارایی مقیاس توضیح داده می‌شود. نظریه قدرت بازار نیز شامل ساختار- رفتار- عملکرد (SCP) و سهم بازار است.

بر اساس کارایی ایکس بنگاه‌ها به دلیل مدیریت کارا و بهره‌مندی از تکنولوژی مناسب به سهم بازاری قابل توجه خواهند رسید و ساختار بازار به ساختار انحصاری تزدیک می‌شود، بنابراین در این حالت دلیل سود غیرنرمال (غیرصرف) کارایی در مدیریت و به کارگیری تکنولوژی مناسب می‌باشد. مدیریت خوب میزان مشخصی از محصول را با حداقل هزینه تولید می‌کند. این وضعیت که در اصطلاح به کارایی ایکس موسوم است زمانی تحقق می‌یابد که اولاً برای تولید یک واحد محصول تا آنجا که ممکن است از نهاده کمتری استفاده شود، ثانیاً حداکثر توان و قدرت نیروی انسانی و سایر منابع در فرایند تولید به کار گرفته شود. ثالثاً گرچه کارایی ایکس یک هدف بدیهی در انجام فعالیت‌های اقتصادی است، اما بسیاری از مدیران سهواً یا بر حسب اشتباه یا به دلیل منافع‌شان تمام مساعی خود را در این راه به کار نمی‌گیرند. مدیران تازمانی که از سوی صاحب بنگاه‌ها و سهامداران تحت فشار نباشند با مسائل واحد اقتصادی تحت مدیریت خویش سختگیر نیستند (برگر، ۱۹۸۵).

کارایی مقیاس در نظریه ساختار کارا، تفاوت بنگاه‌ها در مدیریت و به کارگیری تکنولوژی نیست، بلکه تفاوت بنگاه‌ها در این است که بنگاه موردنظر در مقیاس بهینه عمل می‌کند به این معنا که بنگاه موردنظر بین بنگاه‌های موجود در صنعت با برخورداری از هزینه واحد تولید کمتر و کسب سهم بازار، سود غیرنرمال به دست خواهد آورد. با توجه به نقش صرفه‌های اقتصادی در تعیین شکل منحنی هزینه متوسط بلندمدت و میزان تولید در مقیاس بهینه می‌توان صرفه‌های اقتصادی را از جمله عوامل مهم در تعیین تمرکز صنعتی دانست.

در نظریه قدرت بازار با بررسی رویکرد ساختار- رفتار- عملکرد به دلیل ویژگی‌های ساختاری این امکان را فراهم می‌سازند که بنگاه‌ها از سود بیش از هزینه فرصت نهادهای تولید بهره‌مند گردند، همچنین با در نظر گرفتن سهم بازار بنگاه‌های موجود در صنعت به دلیل در دست داشتن سهم بیشتر و تنوع در تولید محصول می‌توانند از سود غیرنرمال برخوردار گردند (برگر، ۱۹۹۹).

این رویکرد عمدتاً مبتنی بر یافته های جوین^۱ (۱۹۵۱-۱۹۶۵) است. بر اساس این رویکرد عملکرد بازار که با شاخص هایی مانند سودآوری، رشد و پیشرفت فنی قابل اندازه گیری است کاملاً تحت تأثیر رفتار بنگاهها و رفتار نیز متأثر از ساختار بازار شکل می گیرد. انتظار می رود بنگاه هایی که در صنایع متصرف تر فعالیت می کنند از ترخ سودآوری بالاتری بهره مند باشند (برگر، ۱۹۹۹).

اهمیت به ویژگی های ساختاری به گونه ای است که شاخص هایی مانند تمرکز صنعتی، موانع ورود به بازار و تفاوت محصول، تعیین کننده رفتار بنگاهها در زمینه های قیمت گذاری، تبلیغات و فعالیت های تحقیق و توسعه می باشند. در نهایت، شاخص های نشان گر عملکرد مانند سودآوری، رشد و ... نیز تحت تأثیر این شاخص های رفتاری شکل می گیرند (صدرایی جواهri، ۱۳۹۰).

فرضیه ساختار- رفتار- عملکرد به وسیله فرضیه ساختار کارا مورد انتقاد قرار گرفته است. شالوده اساسی فرضیه ساختار کارا این است که تمرکز بازار دلیل عملکرد بهتر بنگاه نیست، بلکه تمرکز و عملکرد بهتر نتیجه بهبود کارایی یک بنگاه است. در واقع، سود بالاتر که به وسیله بنگاه های بزرگ در یک بازار متصرف به دست می آید نتیجه صرفه های اقتصادی و کارایی بالاتر در بنگاه های بزرگتر است، به این معنا که سود بیشتر بنگاه های بزرگ در یک صنعت متصرف در نتیجه صرفه های اقتصادی و کارایی بیشتر بنگاه هاست. اگر یک بنگاه از درجه بالاتری از کارایی (بر حسب هزینه و تکنولوژی) نسبت به رقبا ایش برخوردار باشد بنگاه می تواند به راحتی سهم بازار بزرگتر و سود اقتصادی به دست آورد. بنگاه ها با افزایش کارایی سهم بازاری به دست می آورند و سود اقتصادی کسب می کنند (روپرت، ۱۹۹۸). اسمیرلوک در خلاصه کردن نقاط اساسی در مورد فرضیه ساختار کارا بیان می کند که تمرکز یک واقعه تصادفی نیست، بلکه نتیجه کارایی بالاتر بنگاه های برجسته است. بنگاه ها مزیت نسبی در تولید را تصرف می کنند بزرگ می شوند و سهم بازاری بالاتری را به دست می آورند و به عنوان یک نتیجه بازار متصرف تر می شود، بنابراین پیام اصلی فرضیه ساختار کارا این است که کارایی در بنگاه های برجسته آنها را به سمت افزایش سهم بازار سوق می دهد. تمرکز به صورت مثبت با عملکرد بالاتر همبسته است (اسمیرلوک، ۱۹۸۵).

مشکلی که در مقایسه این دو نظریه ساختار کارا و قدرت بازار وجود دارد این است که در برخی صنایع همبستگی منفی بین تمرکز و کارایی وجود دارد. هر چند با توجه به اثر ترکیبی قدرت بازار و کارایی نمی توان با قاطعیت و بدون ابهام یکی از دو فرضیه را تأیید نمود. بنگاه کاراتر بنگاهی است که

سهم بازاری بیشتر، تمرکز بالاتر و هزینه‌های تولید در مقایسه با رقبای خود کمتر و سودآوری بیشتر دارند (منسی و زوآری، ۲۰۱۰).

برخی بنگاه‌های منحصربه‌فرد با سهم بازاری بیشتر و تولید محصولات متعدد تر با اعمال قدرت بازاری برای تعیین قیمت‌ها برای سود بیشتر اقدام می‌کنند، در نتیجه فرضیه قدرت بازار تعیین کننده منشأ سودآوری این بنگاه‌ها است. در این فرضیه به طور تجربی ثابت شده است زمانی که تمرکز در معادلات عملکرد و تعیین ماهیت سودآوری معرفی می‌شود رابطه مثبت و معناداری بین سودآوری و افزایش قیمت وجود دارد (برگر، ۱۹۹۹).

بنگاه‌ها در ساختار متمرکز راحت‌تر جهت افزایش قیمت با یکدیگر تبادل کرده و سودآوری خود را افزایش می‌دهند، بنابراین تمرکز بیشتر منجر به کاهش رفاه مصرف کنندگان و سود بیشتر برای بنگاه‌ها می‌شود. با بهبود کارایی تولید سهم بازار بنگاه و نیز سودآوری افزایش خواهد یافت (صدرالای جواهری، ۱۳۹۰). با توجه به ساختار گوناگون بازار و معادلات تولید متقاضی ممکن است نتایج با ابهام مواجه شود. به عنوان مثال، یک بنگاه با یک جایگاه قوی در بازار با تسلط بر بازار اقدام به اعمال قدرت بازار یا رسیدن به کارایی بالاتر کند.

۱-۳. روش‌های اندازه‌گیری کارایی

معیارهایی که برای اندازه‌گیری کارایی به کار می‌رود به دو دسته کلی تحلیل نسبت و تحلیل مرز کارایی^۱ تقسیم می‌شوند. بر اساس این معیارها دو روش برای تعیین مرز کارایی معرفی شده است که یکی اقتصادسنجی (روش پارامتری) و دیگری روش برنامه‌ریزی خطی (روش ناپارامتری) است. در روش اقتصادسنجی یا روش تحلیل مرزی تصادفی^۲ برای تخمین مرز کارایی فرم خاصی در نظر گرفته شده، سپس با استفاده از تکنیک‌های اقتصادسنجی برای این مرز تخمین زده می‌شود. فاصله هر واحد تا مرز به عنوان اندازه کارایی آن واحد در نظر گرفته می‌شود. روش‌های برنامه‌ریزی خطی به دو دسته تقسیم می‌شوند. در دسته نخست که آن را با نام تحلیل مرزی معین^۳ می‌شناسند فرم خاصی برای کارایی در نظر گرفته شده، سپس با یک سیستم برنامه‌ریزی خطی^۴ مرز را تخمین می‌زنند. در دسته دوم که به تحلیل پوششی داده‌ها معروف است بدون در نظر گرفتن شکل خاصی برای مرز کارایی این مرز تخمین زده می‌شود (مهرگان، ۱۳۸۳).

1. Efficiency Score

2. Stochastic Frontier Analysis (SFA)

3. Deterministic Frontier Analysis (DFA)

4. Linear Programming System

۱-۱-۳. مدل تحلیل پوششی داده‌ها

تحلیل پوششی داده‌ها روش غیرپارامتری است که به کمک برنامه‌ریزی ریاضی به تعیین مرز کارایی واحدهای تصمیم‌گیری (DMU)^۱ که دارای خروجی‌ها و ورودی‌های مشابه‌اند می‌پردازد. تحلیل پوششی داده‌ها که در سال ۱۹۷۸ توسط چارن، کوپر و روذز ابداع شده تکنیکی است که قادر به درنظر گرفتن چند ورودی و خروجی است (یوسفی، ۱۳۸۲).

هر یک که دارای خروجی بیشتر یا ورودی کمتر باشد واحد با عملکرد بالاتری شناخته می‌شود. ملاکی که معقول به نظر می‌رسد ملاک کارایی می‌باشد، زیرا کارایی نسبت مقدار خروجی را با توجه به مقدار منابع ورودی است، بنابراین در مقایسه بین واحدهای هر ورودی که نسبت به ورودی خود بهترین مقدار خروجی را تولید نموده است به عنوان واحد کارانتر شناخته می‌شود (لوپتسیک، ۲۰۱۰). اگر یک واحد سازمانی بتواند با نهادهای ثابت ستادهای بیشتر یا نهادهای کمتر، ستادهای ثابت یا با نهاده کمتر ستاده بیشتری را تولید کند آن واحد سازمانی از کارایی بالاتری برخوردار خواهد بود (آذر، ۱۳۷۹).

۴. ساختار الگو

برای یافتن ماهیت سودآوری در صنعت داروسازی ایران با توجه به مطالعه منسی و زواری در سال ۲۰۱۰ مبانی نظری و مطالعات تجربی مذکور الگو تجربی در چارچوب مذکور به صورت الگو زیر طراحی شده است:

$$\pi_{i,t} = \beta_0 XE_{i,t} + \beta_1 TE_{i,t} + \beta_2 SE_{i,t} + \beta_3 CR_4 + \beta_4 MS_{i,t} + \beta_5 CR_4^2 + \beta_6 CR_4^3 + V_{i,t} \quad (1)$$

$\pi_{i,t}$: سودآوری در صنعت i در زمان t ام، XE : کارایی (مدیریت یا ایکس)، TE : کارایی تکنیکی، SE : کارایی مقیاس، CR_4 : شاخص تمرکز چهار بنگاه بزرگ، MS : حداقل مقیاس بهینه تولید و $V_{i,t}$: جمله اخلاق.

در این الگو برای پذیرش نظریه ساختار کارا با توجه به مطالعه منسی و زواری در سال ۲۰۱۰ انتظار می‌رود پس از برآورد ضرایب سه متغیر کارایی فنی، کارایی ایکس و کارایی مقیاس معنادار و ثابت باشند و ضرایب متغیرهای حداقل مقیاس بهینه تولید در صنعت، تمرکز صنعت چهار بنگاه برتر و ضرایب دیگر متغیرهای اثرگذار بر سودآوری بی معنا شوند، همچنین برای پذیرش نظریه قدرت بازار انتظار می‌رود پس از برآورد ضرایب متغیرهای کارایی بی معنا شده و ضرایب متغیرهای حداقل مقیاس بهینه تولید در صنعت تمرکز چهار بنگاه برتر و ضرایب متغیرهای دیگر معنادار و ثابت شوند یا علاوه بر ضرایب متغیرهای کارایی متغیرهای تمرکز و حداقل مقیاس بهینه بنگاه نیز معنادار شوند.

۱-۴. معرفی متغیرها

برای آشنایی با متغیرهای موجود در مدل ابتدا لازم است متغیرها و نحوه استخراج و محاسبه آنها ذکر شود. در ادامه این متغیرها بررسی می‌شوند.

CR4 شاخص‌های تمرکز صنعتی چهار بنگاه بزرگتر می‌باشد. در یک تقسیم‌بندی از شاخص‌های تمرکز می‌توان آنها را به دو دسته شاخص‌های تمرکز مطلق و شاخص‌های پراکندگی تقسیم نمود. شاخص‌های تمرکز مطلق به چگونگی تقسیم بازار میان بنگاه‌ها توجه دارد، در حالی که شاخص‌های پراکندگی توجه به میزان پراکندگی سهم بازار بنگاه‌های موجود در یک صنعت دارد. از جمله شاخص‌های تمرکز مطلق می‌توان به شاخص‌های نسبت تمرکز K بنگاه^۱، شاخص هرفیندال-هرشمن^۲ و کی^۳ و شاخص اتروپی^۴ اشاره نمود. در این مقاله، با استفاده از اطلاعات سهم بازار بنگاه‌های موجود در صنعت تمرکز صنعتی، شاخص تمرکز CR4 شاخص مناسب در نظر گرفته شد. شاخص نسبت تمرکز چند (K) بنگاه بیان کننده مجموع سهم K بنگاه بزرگتر در صنعت می‌باشد. به عبارت دیگر، این شاخص نشان می‌دهد به چه میزان بازار تحت اختیار چند بنگاه بزرگتر قرار دارد. برای محاسبه این شاخص ابتدا لازم است بنگاه‌ها بر اساس سهم بازار به صورت نزولی مرتب شوند، سپس مقدار شاخص برابر مجموع سهم بازار چند بنگاه مورد نظر خواهد بود. نحوه محاسبه این شاخص به صورت زیر است:

$$CR_k = \sum_{i=1}^k S_i \quad (2)$$

در این رابطه، S_i : سهم بازار بنگاه i ام است. این شاخص میزان تمرکز قدرت در دست چند بنگاه برتر در صنعت را نشان می‌دهد (خداد کاشی، ۱۳۸۹). نرخ سودآوری بنگاه‌ها در هر سال نیز با استفاده از داده‌های هر بنگاه شامل فروش، حقوق و دستمزد، سوخت و هزینه خرید مواد اولیه محاسبه شده است. متغیرهای تمرکز صنعتی و نرخ سودآوری برای مثال در بنگاه داروسازی تهران دارو در سال‌های (۱۳۸۰-۱۳۸۶) بررسی شده است. همانطور که مشاهده می‌شود بنگاه داروسازی تهران دارو در سال ۱۳۸۴ دارای بیشترین تمرکز صنعتی بوده است، هر چند تغییرات کمی در سال‌های دیگر وجود دارد، اما در سال ۱۳۸۰ کمترین تمرکز صنعتی را دارا می‌باشد، همچنین نرخ سودآوری در بنگاه مذکور در سال ۱۳۸۰ بالاترین مقدار را در دوره مورد بررسی دارا می‌باشد. در این سال به دلیل پایین بودن هزینه بنگاه و

1. K Firm Concentration Ratio
 2. Hirschman – Herfindahl Index
 3. Hannah – Kay Indices
 4. Entropy Index

افزایش فروش نرخ سودآوری بیشترین مقدار را به خود اختصاص داده است. کمترین نرخ سودآوری نیز مربوط به سال ۱۳۸۲ می‌باشد. در این سال نیز بنگاه علاوه بر افزایش حقوق و دستمزد با کاهش چشمگیر فروش نیز مواجه است.

جدول ۱. نمونه نتایج محاسبه شاخص تمرکز و نرخ سودآوری صنعت داروسازی (۱۳۸۰-۱۳۸۶)

بنگاه	سال	نرخ سورآوری	شاخص تمرکز
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۰	۰/۴۱۷	۰/۳۶۵
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۱	۰/۲۵۴	۰/۴۰۵
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۲	۰/۱۶۴	۰/۴۱۸
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۳	۰/۲۵۳	۰/۴۲۰
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۴	۰/۲۳۵	۰/۴۴۴
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۵	۰/۲۱۳	۰/۴۲۶
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۶	۰/۲۷۷	۰/۴۰۵

مأخذ: نتایج تحقیق.

Mi: حداقل مقیاس بهینه تولید صنعت می‌باشد. این متغیر می‌تواند میانه سهم بازار بنگاه‌های موجود در صنعت داروسازی در هر سال در نظر گرفته شود. TE: کارایی فنی که عبارت است از حداکثر تولید ممکن که می‌توان از مقدار مشخصی از عوامل تولید بدست آورد. به عبارت دیگر، شرط کارایی فنی برای یک سازمان استفاده از تمام منابع است گرچه اتلاف منابع نیز وجود داشته باشد. برای محاسبه کارایی فنی برای بنگاه n ام در زمان t با فرض وجود n بنگاه و m سtanده و s نهاده و نیز با استفاده از روش ستانده گرا می‌توان از رابطه زیر استفاده نمود:

$$\varphi_{CCR} = \text{Max} \varphi$$

s.t

$$\lambda_{(1 \times n)} Y_{t(n \times s)} \geq \varphi y_{i,t(1 \times s)} \quad (3)$$

$$x_{i,t(1 \times m)} \geq \lambda_{(1 \times n)} X_{t(n \times m)}$$

$$\lambda \in R_+^n$$

در این رابطه، φ اسکالاری است که میزان کارایی فنی را نشان می‌دهد. انتظار می‌رود همواره این مقدار در محلوده یک تا مثبت بی‌نهایت قرار داشته باشد. در این رابطه، λ بردار ضرایب و $Y_{t(n \times s)}$ ماتریس مقادیر

ستاندهای کل بنگاه‌ها، $y_{i,t}(1 \times s)$ بردار ستاندهای بنگاه موردنظر، $X_{t(n \times m)}$ ماتریس نهادهای کل بنگاه‌ها و

$\chi_{i,t}(1 \times m)$ بردار نهادهای بنگاه موردنظر می‌باشد (لوپتیسیک، ۲۰۱۰). XE: کارایی در مدیریت و بهره‌مندی از تکنولوژی مناسب می‌باشد. برای محاسبه کارایی ایکس برای بنگاه i ام در زمان t با فرض وجود n بنگاه و S ستانده و m نهاده و نیز با استفاده از روش ستانده‌گرامی توان از رابطه زیر استفاده نمود:

$$\varphi_{BCC} = \text{Max} \varphi$$

s.t

$$\lambda_{(1 \times n)} Y_{t(n \times s)} \geq \varphi y_{i,t}(1 \times s) \quad (4)$$

$$\chi_{i,t}(1 \times m) \geq \lambda_{(1 \times n)} X_{t(n \times m)}$$

$$\lambda \in R^+ \text{ and } \sum_{i=1}^n \lambda_i = 1$$

در این رابطه، φ اسکالاری است که میزان کارایی فنی خالص یا کارایی ایکس را نشان می‌دهد. انتظار می‌رود همواره این مقدار در محدوده یک تا مثبت بی‌نهایت قرار داشته باشد. در این رابطه، λ بردار ضرایب و $Y_{t(n \times s)}$ ماتریس مقادیر ستاندهای کل بنگاه‌ها، $y_{i,t}(1 \times s)$ بردار ستانده بنگاه موردنظر $X_{t(n \times m)}$ ماتریس نهادهای کل بنگاه‌ها و $\chi_{i,t}(1 \times m)$ بردار نهادهای بنگاه موردنظر می‌باشد. چنانچه برای بنگاه موردنظر $\varphi = 1$ باشد این بنگاه دارای کارایی فنی خالص یا کارایی ایکس می‌باشد، اما اگر میزان اسکالار φ بزرگ‌تر یک باشد این به معنای وجود عدم کارایی خالص یا وجود عدم کارایی ایکس در این بنگاه است (لوپتیسیک، ۲۰۱۰).

فرض بازدهی ثابت به مقیاس (CRS)¹ در تحلیل پوششی داده‌ها زمانی مناسب است که تمام بنگاه‌های موردنظر مطالعه در مقیاس بهینه کار کنند. ضعف رقابتی، مدیریتی و محدودیت‌های مالی محیطی و ... ممکن است باعث شوند که یک بنگاه در مقیاس بهینه کار نکند. برای محاسبه اثر کارایی مدیریتی می‌توان اثر بازده به مقیاس ثابت را برای بنگاه‌ها در نظر بگیریم، سپس با محاسبه عملکرد بنگاه‌ها حاصل را کارایی مدیریتی در نظر گرفت. بنکر، چارنر و کوپر² برای متوجه کردن بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS)، مدل خطی CRS را با افزودن محدودیت تحدب اصلاح کردند (لوپتیسیک، ۲۰۱۰). با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس می‌توان عملکرد بنگاه‌ها

1. Constant Return to Scale
2. Banker, Charnes and Cooper
3. Variable Return to Scale

را حاصل کارایی فنی که منجر به ستاده بیشتر با استفاده از داده موجود در نظر گرفت.

کارایی مقیاس یک واحد است. کارایی مقیاس یک واحد از نسبت کارایی مشاهده شده آن واحد کارایی در مقیاس بهینه SE به دست می‌آید. هدف این کارایی تولید در مقیاس بهینه می‌باشد. در اینجا برای محاسبه کارایی مقیاس از رابطه زیر استفاده شده است:

$$S_0 = \frac{\rho_{CCR}}{\rho_{BCC}} \quad (5)$$

در این رابطه انتظار می‌رود میزان کارایی مقیاس برای بنگاه موردنظر مقداری در محدوده یک تا مثبت بین‌نهایت باشد. (لوپسیک، ۲۰۱۰). در این مقاله انواع کارایی‌ها با روش تحلیل پوششی داده‌ها و استفاده از نرم‌افزار DEA Fronter مورد محاسبه قرار گرفته است. به عنوان مثال، نتایج حاصل در سال ۱۳۸۰ در جدول زیر ارائه شده است. در این رابطه انتظار می‌رود مقادیر انواع کارایی‌ها برای بنگاه‌های موردنظر در محدوده بین عدد یک و بین‌نهایت باشند، در حالی که هر یک از انواع کارایی‌ها برابر عدد یک شوند بنگاه موردنظر به صورت کارا عمل می‌کند، اما در حالی که انواع کارایی‌ها هر بنگاه بزرگ‌تر از یک باشند بنگاه ناکارا خواهد بود، به این معنا که اگر بنگاه در حالت کارا بود به اندازه درصد مقادیری که بیشتر از یک است می‌توانست تولید بیشتری را داشته باشد هر قدر اعداد بیشتر از یک باشند تولید بنگاه از حالت کارا بودن فاصله بیشتری خواهد گرفت. به عنوان مثال، در سال ۱۳۸۰ هر سه نوع کارایی فنی، ایکس و مقیاس در بنگاه‌های مانند تهران دارو، سیله، لبراتور داروسازی دکتر عیدی و فرآوردهای تریپتی ایران عدد یک حاصل شده است. این بنگاه‌ها بدليل کارا بودن در این سال نسبت به بنگاه‌های دیگر صنعت بنگاه مرجع می‌باشند، اما بنگاهی مانند کمی دارو با اعلاف ۱/۲۴ در کارایی فنی و ۱/۶۶ در کارایی ایکس و ۱/۱۷ در کارایی مقیاس به صورت ناکارا عمل می‌کند به عبارت دیگر، تولید بنگاه کمی دارو به اندازه ۱/۲۴ از حالت کارا کمتر بود و به این میزان تولید کمتر از بنگاه مرجع دارد، همچنین به اندازه ۰/۴۶ مدیریت و برنامه‌ریزی بنگاه در تولید نسبت به حالت کارا کمتر می‌باشد و در نهایت بنگاه به اندازه ۱/۰ از تولید در مقیاس بهینه فاصله دارد.

جدول ۲. نتایج محاسبه انواع کارایی‌ها در صنعت داروسازی ایران (۱۳۸۰)

بنگاه	سال	کارایی فنی	کارایی ایکس	کارایی مقیاس
داروسازی تهران دارو	۱۳۸۰	۱	۱	۱
لابراتوار داروسازی دکتر عبیدی	۱۳۸۰	۱	۱	۱
پارس دارو	۱۳۸۰	۱/۵۶۵	۱/۸۰۷	۱/۰۸۵
داملان	۱۳۸۰	۱/۱۹۵	۱/۳۰۵	۱/۰۹۲
ایران دارو	۱۳۸۰	۱	۱/۰۲۸	۱/۰۲۸
داروسازی روز دارو	۱۳۸۰	۱/۷۲۷	۱/۷۳۸	۱
داروسازی اسوه	۱۳۸۰	۱/۳۰۸	۱/۳۳۲	۱/۰۲۰
داروسازی زهراوی	۱۳۸۰	۱	۱/۲۲۴	۱/۲۲۴
داروسازی کوثر	۱۳۸۰	۱	۱	۱
دارویی لقمان	۱۳۸۰	۱/۱۹۷	۱/۲۱۲	۱/۰۱۲
البرز دارو	۱۳۸۰	۱/۰۸۶	۱/۰۸۷	۱
داروسازی حکیم	۱۳۸۰	۱/۴۳۴	۱/۴۳۹	۱/۳۰۰
تهران شیعی	۱۳۸۰	۱/۱۵۰	۱/۱۵۰	۱
داروسازی ابوریحان	۱۳۸۰	۱	۱/۱۴۳	۱/۱۴۳
داروسازی امین	۱۳۸۰	۱/۲۸۱	۱/۳۷۱	۱/۰۷۰
داروسازی سینا	۱۳۸۰	۱	۱	۱
دارویی رازک	۱۳۸۰	۱/۰۳۲	۱/۱۸۰	۱/۱۴۳
فرآورده‌های تزریقی ایران	۱۳۸۰	۱	۱	۱
کیمیدارو	۱۳۸۰	۱/۲۴۶	۱/۴۶۴	۱/۱۷۴
داروسازی جابر ابن حیان	۱۳۸۰	۱	۱/۰۴۰	۱/۰۴۰
داروسازی اکسیر	۱۳۸۰	۱	۱/۰۳۵	۱/۰۳۵
کارخانجات دارو پیخش	۱۳۸۰	۱	۱/۳۳۶	۱/۳۳۵

مأخذ: نتایج تحقیق.

۲-۴. ۵۵۵ مطالعه‌ها

برای بررسی اعتبار دو نظریه ساختار کارا و قدرت بازار در صنعت داروسازی ایران از داده‌های ۲۳ بنگاه تولید کننده دارویی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال‌های (۱۳۸۰-۱۳۸۶) استفاده شده است. بدلیل محدودیت اطلاعات برخی متغیرهای بنگاه‌ها و صنعت بررسی در این سال‌ها صورت گرفته است. اطلاعات مربوط به متغیرها از صورت‌های مالی مستشرشده از سوی بنگاه‌های تولید کننده دارو در بورس اوراق بهادار محاسبه شده‌اند. برای محاسبه متغیرها و برآورد الگو از نرم‌افزارهای DEA Fronter، Eviews7، Stata11 و Excel 2010 استفاده شده است.

۳-۴. آزمون‌های الگو

۱. نتایج آزمون همبستگی مقطعی

ابتدا آزمون همبستگی مقطعی پسران را انجام دادیم. فرض صفر این آزمون بیان می‌کند که جملات پسمند با یکدیگر همبسته نیستند. با توجه به نتایج آزمون فرض صفر رد می‌شود، بنابراین همبستگی بین پسمند‌ها وجود دارد.

جدول ۳. نتایج حاصل از آزمون همبستگی مقطعی

آزمون همبستگی مقطعی	آماره	احتمال
Pesaran CD	۳۰/۵۵۶	.۰/۰۰۰

مأخذ: نتایج تحقیق.

۲-۳-۴. نتایج آزمون واریانس ناهمسانی

نتایج آزمون واریانس ناهمسانی مدل در جدول زیر می‌باشد. فرض صفر آزمون واریانس همسانی پسمند‌ها می‌باشد. با توجه به نتایج آزمون در جدول زیر فرض صفر رد نمی‌شود، بنابراین واریانس ناهمسانی پسمند‌ها وجود ندارد.

جدول ۴. نتایج حاصل از آزمون واریانس ناهمسانی

آزمون واریانس ناهمسانی	آماره	احتمال
chi2 (۲۳)	۲۰/۷۱	.۰/۵۹۸۹

مأخذ: نتایج تحقیق.

۳-۳-۴. نتایج آزمون خود همبستگی سریالی

فرض صفر این آزمون عدم وجود خودهمبستگی سریالی از نوع درجه یک می‌باشد. با توجه به نتایج آزمون فرض صفر رد می‌شود، بنابراین خود همبستگی سریالی در مدل وجود دارد.

جدول ۵. نتایج حاصل از آزمون خودهمبستگی سریالی

آزمون خودهمبستگی سریالی	آماره	احتمال
F(۱, ۲۲)	۷۳/۱۸۰	.۰/۰۰۰

مأخذ: نتایج تحقیق.

۴-۳-۴. نتایج آزمون مانایی متغیرها

برای بررسی ارتباط بین متغیرهای در سالهای موردنظر لازم است برای جلوگیری از رگرسیون کاذب درجه مانایی متغیرها شناسایی شود. در این راستا، از آزمون فیلیپس-پرونفیشر^۱ و آزمون لوین، لین و چو^۲ استفاده شده است. فرض صفر آزمون فیلیپس-پرونفیشر و آزمون لوین، لین و چو وجود رشته واحد می‌باشد. با توجه به نتایج آزمون متغیرهای موجود در مدل مانایی باشد.

جدول ۶. نتایج حاصل از آزمون مانایی

متغیر	آماره t _{Levin, Lin & Chu}	آماره PP - Fisher Chi-square
P	-۸۴/۳۶۱ (۰/۰۰۱)	-۱۲/۱۸۹ (۰/۰۰۰)
TE	۳۲/۴۳۱ (۰/۰۰۷)	۳۰/۸۴۴ (۰/۰۰۶)
XE	-۱۰/۴۰۸ (۰/۰۰۰)	۳۸/۳۸۱ (۰/۰۰۵)
SE	۶۸/۳۳۱ (۰/۰۰۰)	۸۴/۶۱۱ (۰/۰۰۰)
CR4	۳۲/۶۷۵ (۰/۰۰۶)	۲۶/۸۶۱ (۰/۰۰۰)
Mi	۷۵/۴۱۳ (۰/۰۰۱)	۵۱/۸۲۰ (۰/۰۰۱)

اعداد داخل پرانتز احتمال آماره‌ها می‌باشد، بنابراین تمام متغیرها مانا می‌باشد.

مأخذ: نتایج تحقیق.

۴-۳-۵. آزمون چاو

چاو (۱۹۶۰) به معرفی آزمونی برای انتخاب بین مدل داده‌های تلفیقی و مدل اثرات ثابت می‌پردازد. پذیرفتن فرضیه صفر به معنای وجود داده‌های تلفیقی و استفاده از تخمین حداقل مریعات معمولی برای حل مدل است. با توجه به نتایج آزمون چاو مدل با اثرات ثابت رد می‌شود.

جدول ۷. نتایج حاصل از آزمون چاو

نتایج آزمون	آماره	احتمال
Cross section F	۱۲/۸۶۰	۰/۰۰۰

مأخذ: نتایج تحقیق.

1. Fisher–Phillips Perron
2. Levin, Lin and Chu

۴-۳-۶. نتایج آزمون بروش پاگان

آزمون بروش پاگان به انتخاب بین مدل داده‌های تلفیقی و مدل اثرات تصادفی می‌پردازد. با توجه به نتایج آزمون بروش پاگان مدل داده‌های تلفیقی رد می‌شود.

جدول ۸. نتایج حاصل از آزمون بروش پاگان

Chi2(2)	۴/۸۴
Prob chi(2)	.۰۰۲۷۸

مأخذ: نتایج تحقیق.

۴-۴. برآورد الگو

در این بخش برای یافتن منشأ سودآوری در صنعت داروسازی ایران و اعتبار دو نظریه ساختار کارا و قدرت باز اما مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا پس از بررسی نتایج آزمون‌ها همبستگی مقطعی و خودهمبستگی سریالی در داده‌ها مشاهده شد. مانایی متغیرهای موجود را مورد بررسی قرار دادیم و پس از تأیید مانایی متغیرها به بررسی نتایج آزمون‌های چاو، بروش پاگان و هاسمن پرداختیم. با توجه به نتایج آزمون‌ها برای رفع مشکل همبستگی مقطعی و خودهمبستگی سریالی روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته^۱ انتخاب شد. تخمین با الگو پانل یک طرفه با روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته صورت گرفته است. برای تأیید نظریه ساختار کارا انتظار این است که ضرایب متغیرهای کارایی فنی، کارایی ایکس و کارایی مقیاس معنادار شوند، اما پس از برآورد الگو این نتیجه حاصل نشده است، بنابراین با برآورد الگو نظریه ساختار کارا در صنعت داروسازی ایران مورد تأیید قرار نگرفت. در نهایت نیز نتایج حاصل از برآورد الگو از طریق آزمون والد آزمون شد. نتایج حاصل حاصل از برآورد الگو در جدول (۸) ارائه شده است.

جدول ۹. نتایج حاصل از رگرسیون مدل

متغیرها	ضرایب متغیرها	آماره Z	احتمال
VRS	-۲/۱۲۱	-۲/۴۲	۰/۱۱۶
CRS	-۱/۱۹۹	-۱/۳۸	۰/۱۶۷
Se	-۱/۷۳۶	-۱/۸۰	۰/۱۷۲
CR4	۶۱/۲۵۴	۲/۶۳	۰/۰۰۸
CR42	۱۰/۱۳۴	۲/۶۶	۰/۰۹
CR43	۴۷/۱۱۱	۲/۶۸	۰/۰۰۷
Mi	۱/۹e-12	۱/۶۷	۰/۰۰۰
cons	۷۱۸/۰۱۰	۲/۵۹	۰/۰۱۰

R-sq = ۰/۶۷۸

مأخذ: نتایج تحقیق.

ضرایب vrs یا کارایی فنی، crs یا کارایی ایکس و se یا کارایی مقیاس در سطح معناداری ۹۹ درصد بی‌معنا شده است، به این معنا که کارایی اثر معناداری بر سودآوری صنعت داروسازی ایران ندارد.

ضرایب CR_4 یا شاخص تمرکز چهار بنگاه، ضریب^۲ CR_4 یا شاخص تمرکز چهار بنگاه بزرگتر به توان دو CR_4 ^۳ یا شاخص تمرکز چهار بنگاه بزرگتر به توان سه بزرگتر مطابق پیش‌بینی مشت و معنادار می‌باشد. مثبت بودن این ضریب بیانگر رابطه مسقیم با نرخ سودآوری صنعت است. هرقدر صنعت متتمرکز‌تر بوده شاخص تمرکز عدد بالاتری را نشان می‌دهد. تمرکز بالای صنعت نیز سودآوری پیشتری را به همراه خواهد داشت.

ضریب mi یا حداقل مقیاس بهینه تولید سهم بازار بنگاه‌های موجود در صنعت مشت و معنادار است، به این معنا که با افزایش مقدار حداقل مقیاس بهینه تولید صنعت سودآوری صنعت نیز افزایش می‌یابد.

۴-۴-۱. آزمون والد^۱

در این مدل برای آزمون کل رگرسیون نیز از آزمون والد استفاده شده است. برای این منظور تصمیم‌گیری برای معنادار بودن کل مدل به صورت زیر است:

- اگر فرضیه صفر $vrs=crs=se=mi=cr4=cr42=cr43=0$ رد شود رابطه معناداری از نرخ سودآوری به کارایی فنی، کارایی ایکس، کارایی مقیاس، شاخص تمرکز چهار بنگاه بزرگتر و حداقل مقیاس بهینه تولید وجود دارد.

- اگر فرضیه صفر $vrs=crs=se=mi=cr4=cr42=cr43=0$ رد نشود رابطه معناداری از نرخ سودآوری به کارایی فنی، کارایی ایکس، کارایی مقیاس، شاخص تمرکز چهار بنگاه بزرگتر و حداقل مقیاس بهینه تولید وجود ندارد. نتایج حاصل از آزمون والد در جدول (۹) ارائه شده است.

جدول ۱۰. نتایج حاصل از آزمون والد

نتایج آزمون	آماره	احتمال
X2	۱۵۹/۷۴۲	۰/۰۰۰

مأخذ: نتایج تحقیق.

با توجه به نتایج آزمون والد فرضیه صفر رد می‌شود، بنابراین رابطه معناداری میان نرخ سودآوری و کارایی فنی، کارایی ایکس، کارایی مقیاس، شاخص تمرکز چهار بنگاه بزرگتر و حداقل مقیاس بهینه تولید وجود دارد، به این معنا که کل رگرسیون معنادار می‌باشد.

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از شاخص تمرکز و اثرگذاری بر سودآوری در این مقاله با برخی مطالعات داخل و خارج از کشور مانند خدادکاشی (۱۳۸۹)، فلاحتی و همکاران (۱۳۸۹)، تقی‌زاده و پورربی (۱۳۸۹)، جک کمن و همکاران (۱۹۸۰) همسویی داشته و نتایج آنها را در صنعت داروسازی ایران مورد تأیید است، اما با نتایج برخی مطالعات داخل و خارج کشور از جمله کلارک و همکاران (۱۹۸۴) و دلیلیز و تشاز (۲۰۰۹) مغایرت دارد، همچنین در بررسی‌های شاخص‌های کارایی و اثرگذاری بر سودآوری نتایج مطالعاتی از جمله فان و همکاران (۲۰۰۷)، هاشیمو و هاندا (۲۰۰۸) نتایج مشابه این تحقیق را به دست آورده‌اند، اما برخی مطالعات دیگر از جمله جونس، لادیدیو و پرسی (۱۹۷۷)، علیجانی و صبوحی (۱۳۸۸)، نامداری و همکاران (۱۳۸۹) کارایی را متغیر اثرگذار بر سودآوری صنایع معرفی می‌کنند.

یافته‌های این مقاله دلالت بر آن دارد که تعدادی از بنگاه‌های موجود در صنعت داروسازی ایران در گیر شرایطی است که دارای قدرت بازاری قبل توجهی می‌باشند. از آنجایی که شاخص‌های تمرکز اثر معنادار و مثبتی را به میزان سودآوری بنگاه‌ها نشان می‌دهند نظریه قدرت بازار برای صنعت دارویی ایران مورد تأیید است. با توجه به نظریه ساختارگرایان بنگاه‌ها از شرایط ساختاری بازار در جهت اعمال قدرت بازاری و کسب سود بهره‌مند می‌شوند، بنابراین از نقطه‌نظر رفاه اجتماعی این شرایط موجب کاهش رفاه می‌گردد، زیرا با اعمال قدرت بازار و کسب سود از طریق بنگاه‌ها بازار از نقطه کارایی بنگاه‌ها دور می‌شود. قیمت بیش از هزینه نهایی و مقدار مبادله در بازار کمتر از میزان بهینه خواهد بود. این مقاله با تأیید نظریه قدرت بازار در صنعت دارویی ایران نشان می‌دهد که هر قدر تمرکز در این صنعت افزایش یابد نرخ سودآوری نیز افزایش خواهد یافت. تمرکز بیشتر در چند بنگاه بزرگتر موجب افزایش سهم بازار و اثرگذاری بیشتر بر قیمت‌ها به نفع بنگاه و افزایش قدرت بازار چند بنگاه بزرگ‌گردیده است. در این شرایط لازم است سیاستگذاران اقتصادی با اتخاذ تدبیری در جهت بهبود فضای رقابتی در بازار اقدامات مؤثری انجام دهند. در این زمینه می‌توان به به سیاست کاهش مواعن ورود به بازار اشاره نمود.

در این مقاله با محاسبه شاخص‌های تمرکز، کارایی فنی، کارایی ایکس، کارایی مقیاس و برخی متغیرهای اثرگذار بر سودآوری به بررسی عامل اثرگذار بر نرخ سودآوری در صنعت داروسازی پرداخته شده است. نتایج تخمین الگو نشان می‌دهد ضرایب متغیرهای کارایی فنی، ایکس و مقیاس منفی و بی‌معنا شده‌اند. منفی بودن این ضرایب نشان‌دهنده ارتباط منفی یا عدم ارتباط میان شاخص‌های کارایی و سودآوری صنعت داروسازی می‌باشد، به این معنا که عامل اثرگذار بر سودآوری صنعت داروسازی کارایی صنعت نبوده و افزایش شاخص‌های کارایی در صنعت داروسازی سودآوری صنعت

را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد، بنابراین سودآوری و عملکرد بنگاه‌ها در صنعت داروسازی مربوط به کارایی برتر بنگاه‌ها نیست. با توجه به ضرایب منفی و بی‌معنای شاخص‌های کارایی (و ضرایب معنadar شاخص تمرکز و حداقل مقیاس بهینه تولید) نظریه ساختار کارا در صنعت دارویی ایران رد می‌شود.

برای پذیرش نظریه قدرت بازار مطابق الگو انتظار می‌رود ضرایب متغیرهای تمرکز و حداقل مقیاس بهینه تولید رابطه مثبت و معنadarی را در نتایج حاصل از تخمین نشان دهن. پس از تخمین الگو ضرایب متغیرهای تمرکز و حداقل مقیاس بهینه تولید مطابق پیش‌بینی الگو در نظریه قدرت بازار مثبت و معنadar می‌باشند. مثبت بودن این ضرایب بیانگر رابطه مسقیم آنها و نرخ سودآوری صنعت داروسازی است. هر قدر صنعت تمرکزتر بوده شاخص تمرکز عدد بالاتری را نشان می‌دهد. تمرکز بالای صنعت نیز سودآوری بیشتری را به همراه خواهد داشت. به این دلیل که شاخص‌های تمرکز و حداقل مقیاس بهینه تولید اثر معنadar و مثبتی را نسبت به نرخ سودآوری نشان می‌دهند نظریه قدرت بازار برای صنعت دارویی ایران مورد تأیید است.

یافته‌ها با تأیید نظریه قدرت بازار در صنعت دارویی ایران برای سال‌های (۱۳۸۰-۱۳۸۶) نشان می‌دهد که هرقدر تمرکز در این صنعت افزایش یابد نرخ سودآوری نیز افزایش خواهد یافت، زیرا دلیل سودآوری در این صنعت قدرت بازاری است. تمرکز بیشتر موجب افزایش سهم بازار وجود فضای انحصاری و اثرگذاری بیشتر بر قیمت‌ها به نفع بنگاه‌های بزرگ و افزایش قدرت بازار و سودآوری بیشتر خواهد بود.

منابع

- آذر، عادل (۱۳۷۹)، "تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) و فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP): مطالعه تطبیقی"، فصلنامه مطالعات مدیریت، شماره ۲۷-۲۸، صص ۱۴۶-۱۲۹.
- بشرآبادی، محمد و حسن پاکروان (۱۳۸۸)، "مقیاس تولید کنندگان آفتاب گردان شهرستان خوی"، نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی، شماره ۲، صص ۱۰۲-۹۵.
- نقی‌زاده، هوشیگ و میروحد پورنی (۱۳۸۹)، "ارزیابی کارایی شرکت‌های تولید کننده سیمان در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها (۱۳۸۷-۱۳۸۱)", فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، شماره ۷۷، صص ۲۲۰-۱۹۹.
- خدادکاشی، فرهاد (۱۳۸۹)، اقتصاد صنعتی نظریه و کاربرد، چاپ اول، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- صدایی جواهري، احمد (۱۳۹۰)، اقتصاد صنعتی، تهران: سازمان مدیریت صنعتی.

- فلاحی، فیروز و مجید فشاری (۱۳۸۹)، "بررسی ارتباط متقابل بین تبلیغات، درجه تمرکز و سودآوری در صنایع ایران (رهیافت معادلات رگرسیون به ظاهر نامرتبه)"، *فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی ایران*، شماره ۴۵، صص ۷۵-۴۹.
- مهرگان، محمد رضا (۱۳۸۷)، *مدل‌های کمی برای ارزیابی عملکرد سازمان‌ها- DEA*، چاپ دوم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- نامداری، روح‌انگیز، اقبالی، علی‌رضا و رضا یوسفی (۱۳۸۹)، "ارزیابی کارایی در بانک‌های دولتی ایران با استفاده از روش DEA"، *مجله مطالعات مالی*، شماره ۷، صص ۹۵-۱۲۱.
- هادیان، ابراهیم و آینتا عظیمی‌حسینی (۱۳۸۳)، "محاسبه کارایی نظام بانکی مدیران با استفاده از روش تحلیل فرآگیر داده‌ها (DEA)", *فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی ایران*، شماره ۲۰، صص ۱-۲۸.
- یوسفی، محمدقلی (۱۳۸۲)، *اقتصاد صنعتی*، چاپ اول، تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی.
- Berger, A.** (1999), "The Profit-Structure Relationship in Banking-Test of Market-Power and Efficient-Structure Hypotheses", *Journal of Money, Credit and Banking*, Vol. 27, No. 2, PP. 405-432.
- Clark, R., Stephen, M., Davie, H. & W. Micheal** (1984), "The Profitability-Concentration Relation: Market Power or Efficiency?", *The Journal of Industrial Economics*, Vol. 32 , No. 4, PP. 435-40.
- Davies, W.** (1980), "Measuring Industrial Concentration: an alternative Approach", *Review of Economics and Statistics*, Vol. 62, No. 12, PP. 306-309.
- Eling, M. & M. Luhnen** (2010), "Efficiency in the International Insurance Industry: A Cross-Country Comparison", *Journal of Banking and Finance*, Vol. 12, No. 4, PP. 1497-1509.
- Fenn, P., D. Vencappa, S., Diacon, A. & S. Klumpes** (2007), "Market Structure and the Efficiency of European Insurance Companies: A Stochastic Frontier Analysis", *Journal of Banking and Financing*, Vol. 10, No.7, PP. 27-41.
- Hashimoto, A. & S. Haneda** (2008), "Measuring the Change in R&D Efficiency of the Japanese Pharmaceutical Industry", *Journal of Research Policy*, Vol. 37, No.5, PP. 1829–1836.
- Jeong, A., Robert, S. & T. Masson** (2003), "A New Methodology Linking Concentration to Current and Steady-State Profit: Examining Korean Industrial Profit During Tak off Department of Economics", *Journal of Yonsei University Seoul*, Vol. 23, No. 5, PP. 120-146.
- Luptacik, M.** (2010), *Mathematical Optimization and Economic Analysis*, Springer Science Business Media.
- Mensi, S. A. & H. Zouari** (2010), "Efficient Structure Versus Market Power: Theories and Empirical Evidence", *Economics and Finance*, Vol. 12, No. 4, PP. 151-166.
- Smirlock, Micheal** (1985), "Evidence on the Relationship between Concentration and Probability in Banking", *Journal of Money, Concentration and Probability in Banking Credit and Banking*, Vol. 2, No. 13, PP. 69-83.
- Tovar, B., Ramos-Real, F. J. & E. F De Almeida** (2011), "Firm Size and Productivity Evidence from the Electricity Distribution Industry in Brazil", *Energy Journal of Policy*, Vol. 23, No. 2, PP. 826–833.
- Vanlommel, E., B., Bradnder, P. & F. Lieabaers** (1977), "Industrial Concentration Belgium: Empirical Comparison of Internal Seller Concentration Measures", *The Journal of Industrial Economic*, Vol. 26, No. 24, PP. 1-18.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی